

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 1C/142/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816203186
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kurjaková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5816203186.12

Rozhodnutie

Okresný súd Námestovo v právnej veci žalobcov: 1/ U. D., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. T. R., Š. I. XXX/XX, 2/ nesvojprávny I. D., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. 7, F., t.č. bytom F. Y. A./ XX, F., 3/ nesvojprávna S. D., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. 7, F., žalovaní v 2/ a 3/ rade zastúpení opatrovníkom: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: ul. G. č.XX, F., t.č. bytom: F. Y. XXX/XX, F., žalovaní v 1/ až 3/ rade právne zast. Mgr. et Mgr. Lívia Kost'ová, advokátka, Žiar nad Hronom, Pod Donátom 5, zapísaná v zozname advokátov SAK pod č. 6350, proti žalovanému: V. Y. Y., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/XX., 02X XX T., právne zast. JUDr. Lucia Krausová, advokátka so sídlom Bernolákova 403/50, 029 01 Námestovo, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému sa proti žalobcom p r i z n á v a náhrada trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 21.6.2016 v spojení s uzneseniami tunajšieho súdu č.k. 1C/142/2016-50 zo dňa 27.6.2017, ktorým uznesením súd pripustil zmenu žaloby ako aj vstup žalobcov v 2/ a 3/ rade do konania a ktorým uznesením č.k. 1C/142/2016-146 zo dňa 24.10.2018 súd pripustil ďalšiu zmenu žaloby, žalobcovia žiadali, aby súd určil, že každý z nich je podielovým spoluvlastníkom o veľkosti X/XX- ina spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX pre obec a k.ú. T., a to:

- rodinného domu súp. č. XXX postavenom na pozemku parcely reg. „X.“ parc. č. XXX/X o výmere XXX m²

-pozemku parc. reg. „X.“ parc. č. XXX/X o výmere XXX m²- zastavené plochy a nádvoría - pozemku parcely reg. „X.“ parc. č. XXX/X- záhrada o výmere XX m².

2. Svoju žalobu odôvodňovali tým, že potom ako v predchádzajúcom období vykonávali revíziu svojho nehnuteľného majetku zistili, že v katastri nehnuteľností nie je evidované ich vlastnícke právo k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam, ktoré v danom spoluvlastníckom podiele nadobudli okrem iného dedičstva v rámci dedičského konania po ich matke, ktoré konanie sa viedlo ešte na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 1D/64/2008, Dnot 42/2007. Zistili, že vyššie uvedené nehnuteľnosti sú zapísané v celosti na žalovaného, a to na základe Zaopatrovacej zmluvy zo dňa X.XX.XXXX uzavretej medzi ich otcom M. D., nar. X.XX.XXXX, zomr. X.X.XXXX, naposledy bytom T., ul. Q. Z. XXX/X a žalovaným. I. za to, že predmetná zaopatrovacia zmluva je v časti prevodu X/XX rodinného domu ako aj ostatných vyššie uvedených pozemkov neplatným právnym úkonom, ktorého neplatnosť je absolútna, a to preto lebo ich otec nebol nikdy vlastníkom špecifikovaného spoluvlastníckeho podielu na vyššie uvedených nehnuteľnostiach, a teda nemohol previesť svoj podiel v celosti, keďže ho celý nevlastnil. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení je v ich prípade daný, keďže v ich prípade

existuje stav objektívnej právnej neistoty, ktorý je ohrozením ich právneho postavenia, ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril viacerými podaniami / čl. 32, čl. 92, čl. 164 spisu/, v ktorých okrem iného uviedol, že otec žalobcov bol jeho ujo a krstný otec. Žalobcovia o neho už počas jeho života neprejavovali žiadny záujem a starostlivosť, pričom on sa o neho staral už od roku 2007, kedy sa u neho začali prejavovať ťažké zdravotné problémy, a to až jeho smrti, v tomto období mu zabezpečoval pravidelnú osobnú opateru aj hygienu a postaral sa aj o jeho pohreb, ktorý celý zaplatil. Žalobcov a ani ich opatrovníčku osobne nepozná, na pohrebe svojho otca sa zúčastnili na základe podnetu zo strany jeho rodiny. S podanou žalobou nesúhlasí a nárok žalobcov neuznáva v celom rozsahu, nakoľko zaopatrovaciu zmluvu uzavretú medzi ním a otcom žalobcov považuje v celom rozsahu za platný právny úkon, keďže túto navyše spisoval notár, ktorý tiež vychádzal z údajov v katastri, a z ktorých údajov bolo zrejmé, že neb. M. D. bol zapísaný na príslušnom liste vlastníctva ako jediný vlastník a nikto okrem neho tam už zapísaný nebol, keďže matka žalobcov po ktorej by mali žalobcovia nadobudnúť X/XX spoluvlastníckeho podielu na sporných nehnuteľnostiach nikdy žiadny spoluvlastnícky podiel na nich nevlastnila, nakoľko aj z Kúpnej zmluvy spísanej vo forme notárskej zápisnice č. N XXX/XX, Nz XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX je zrejmé, že otec žalobcov neb. M. D. sporné nehnuteľnosti získal úsporami za slobodna, a preto ani jeho manželka a teda matka žalobcov nebola účastníčkou tejto kúpnej zmluvy, ktorou sa zároveň otec žalobcov zaviazal poskytnúť svojej matke /v zmluve prevodkyňa/ doživotné bývanie v spornom rodinnom dome.

4. Na pojednávaniach nariadených vo veci v dňoch 22.11.2018 a 31.1.2019 žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrvali na podanej žalobe, pričom ich právny zástupca vo svojich vyjadreniach k veci poukazoval na to, že otec žalobcov neb. M. D. v rámci dedičského konania po neb. I. D. uznal, t.j. prejavil vôľu, aby sporné nehnuteľnosti patrili do BSM s neb. I. D.. Majú teda za to, že všetok majetok vrátane sporných nehnuteľností bol medzi M. D. a neb. I. D. vyporiadany riadne v súlade z toho času platných ustanovení § 175 I) ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý predpokladá vyporiadanie medzi pozostalými do zápisnice, resp. dohodu. Navyše, že zo strany žalovaného nebolo preukázané, že by sporné nehnuteľnosti M. D. nadobudol z finančných prostriedkov patriacich výlučne jeho osobe, a celá procesná obrana žalovaného v predmetnom konaní je v priamom rozpore s prejavom vôle M. D., ktorý v uznesení, ktoré upravuje vlastne vyporiadanie pozostalostí po I. D., uznal, t.j. prejavil vôľu svojej osoby, že predmetné nehnuteľnosti patrili do BSM manželov. Čo sa týka nálezu Ústavného súdu, na ktorý poukazuje žalovaný, predmetný nález vychádza zo stavu od platného prevodu práv k nehnuteľnostiam, čiže ide o absolútne inú situáciu, a taktiež predmetný nález vychádza aj zo stavu, kedy bolo vlastnícke právo priznané nevlastníkovi aj z dôvodu, že toto malo byť odvodené aj od individuálnych správnych aktov vydaných stranami príslušných štátnych orgánov. Majú za to, že v slovenskom právnom poriadku platí stará rímska zásada, na základe ktorej „nikto nemôže na iného previesť viac, ako sám má“, kde v tomto smere poukazujú na rozsudok Krajského súdu Nitra, č.k. 8Co/124/2016 zo dňa 2.3.2017, rozsudok NS SR č.k. 3Cdo 223/2016 zo dňa 21.1.2017, ale aj o nález vydaný zo strany ÚS SR sp.zn. I. ÚS 239/2016 zo dňa 20.4.2016 / POZNAMKA súdu- tu však ide o iné skutkové okolnosti z ktorých vyplýva, že u žalovaných absentovala podmienka dobromyseľnosti, a teda týmto nemohla byť poskytnutá adekvátna ochrana, keďže ich dobrá viera nebola takej intenzity, aby zabránila vlastníčkovi nehnuteľnosti účinne uplatňovať svoje absolútne právo), kde podľa jeho názoru zo všetkých predmetných rozsudkov jednoznačne vyplýva, že ani existencia platnej zmluvy medzi prevodcom a nadobúdateľom nemôže spôsobiť prevod vlastníckeho práva na nadobúdateľa, ak prevodca nebol sám vlastníkom, ak tak neexistuje výslovné zákonné ustanovenie. Taktiež zo všetkých predmetných rozsudkov vyplýva, že dobromyseľné nadobudnutie vlastníctva k veci od nevlastníka, by malo byť iba výnimkou, a nie pravidlom, a samotná dobromyseľnosť nadobúdateľa nemôže nahradiť absentujúce vecné oprávnenie prevodcu. Podľa ich názoru žalovaný v tomto prípade nepreukázal, že by bol dobromyseľný pri nadobudnutí predmetných nehnuteľností, pričom jeho dobromyseľnosť nemožno odvodzovať len od zápisu učeného v katastri nehnuteľností, ale ako vyplýva z ustálenej súdnej praxe, dobromyseľnosť treba hodnotiť vždy objektívne, a nie iba zo subjektívneho hľadiska, a treba brať vždy do úvahy, či držiteľ eventuálny pri bežnej opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu, mal resp. nemal. Žalovaný tvrdil, že o M. D. sa staral od roku 2007, a teda podľa ich názoru je objektívne vylúčené, aby nemal vedomosť o dedičskom konaní po I. D..

5. Žalobkyňa v 1/ rade vo svojej výpovedi na pojednávaniach okrem iného uviedla, že až po smrti ich otca M. D. sa dozvedeli, že nie sú zapísaní ako podieloví spoluvlastníci na sporných nehnuteľnostiach,

príčom pred tým ju nenapadlo pozeráť sa na kataster v T., keďže ostatné nehnuteľnosti, ktoré zdedili po matke v F., boli všetky riadne zavkladované a na ňu a na jej súrodencov prevedené. Na pohrebe otca boli, so žalovaným sa nerozprávali, pričom na kare jej niekto z rodiny oznámil, že otec prepísal dom na Y., takto sa to po 1.krát dozvedela. Potom ako prišla domov sa pozrela do katastrálneho portálu, a takto sa jej to potvrdilo. Ona sa so žalovaným nikdy nerozprávala, tento na kare nebol. Potom ako sa dozvedela, že nie sú evidovaní ako podieloví spoluvlastníci po matke, podali žalobu na súd. Žalobkyňa v 1/ rade ďalej uviedla, že s otcom sa pri dedičskom konaní po matke dohodli, že tento sa vzdá nejakého podielu na dome, ktorý mala matka v F. a oni nebudú požadovať podiel na autách, účtoch a ešte na niečom, už si presne nepamätá na čom. O rodinný dom v T. sa nestarala, keďže matka ani otec sa rovnako nestarali o rodinný dom, na ktorom mali podiely v F.. S otcom neboli v žiadnom kontakte po smrti matky. Otec ju nikdy nevyzval, aby zaplatili daň za svoj podiel na rodinnom dome v T., rovnako jej neprišlo divné, že im neprišiel žiaden daňový výmer, oni si platili to, čo mali v F. a rodičia si platili to, čo mali v T.. Tiež si nepamätá, žeby jej pani Y. niečo hovorila o tom, že prišlo niečo z katastra, čo by sa týkalo dedičských listín po nebohej matke, a teda po dedičskom konaní po nej, muselo niečo prísť aj jej, keďže ona zastupovala jej nesvojprávnych súrodencov. Od malička sa o nich starali ich starí rodičia, a teda rodičia ich matky. Rodičia sa o nich nezaujímali, týchto vídali dvakrát do roka, keď prišli cez prázdniny. Rodičia o nich nemali záujem, po ich smrti zostali bez peňazí, pomohla im vtedy p. Y., ktorá je ich krstná mama a nie je ich žiadna blízka príbuzná. Ona musela dať rodičov na súd, aby jej platili výživné, keď študovala vysokú školu, otec im dokonca ani nedal vedieť, že matka zomrela, takže jej nemohli prísť ani na jej pohreb, o tom, že zomrela sa dozvedeli, až po jej smrti a po pohrebe, kedy im to znova oznámila nejaká rodinná známa.

6. Žalovaný vo svojich výpovediach na pojednávaniach dňa 22.11.2018 a 31.1.2019 uviedol, že otec žalobcov bol jeho krstný otec a brat jeho nebohej matky. O tomto sa staral od roku 2007, keď sa u neho začali ťažké zdravotné problémy až do jeho smrti, pričom asi rok pred smrťou ho museli umiestniť do domova dôchodcov. Predtým mu zabezpečoval pravidelnú stravu, pravidelnú osobnú hygienu a opateru, postaral sa o jeho dožitie a nakoniec aj o dôstojný pohreb, ktorý celý zaplatil. Až do momentu podania žaloby nemal ani len tušenie, že si niekto uplatňuje nárok na spornú nehnuteľnosť. Listinné doklady ktoré predložil a ktoré sa týkali rodinných vzťahov medzi neb. M. D. a žalobcami našiel až po jeho smrti.

7. Právny zástupca žalovaného v rámci pojednávaní vo svojich vyjadreniach poukazoval na to, že žalovaný nemôže byť zodpovedný za konanie otca žalobcov. Tento ku dňu uzatvorenia zaopatrovacej zmluvy nemal absolútny dôvod pochybovať o tom, že otec žalobcov bol vlastníkom jemu prevádzanej nehnuteľnosti v celom rozsahu, a to aj vzhľadom na to, že po náležitom zistení právneho stavu nehnuteľnosti zistil, že otec žalobcov - M. D. je ako vlastník zapísaný od roku 1974 a jeho vlastníctvo od tohto momentu nebolo nijakým spôsobom napadnuté. Táto skutočnosť bola hodnoverne zapísaná do príslušného registra nehnuteľnosti. Ak žalovaný poskytoval otcovi žalobcov bežnú dennú starostlivosť-typu kúpanie a informovanie sa o jeho stave, prípadne zabezpečovanie povinnosti s pohrebom, nemusel mať absolútne žiadnu vedomosť o právnych veciach týkajúcich sa otca žalobcov. Naopak, majú za to, že žalobcovia svojou pasivitou a nezaujmom o svoje vlastnícke právo od roku 2009 až do podania tejto žaloby, vytvárali priestor pre žalovaného, aby 7 rokov bol utvrdzovaný v tom, že nie je absolútne žiaden dôvod rozporovať jeho vlastnícke právo k nehnuteľnostiam.

8. V danom prípade súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne v 1/ rade, ako aj výsluchom žalovaného, tiež oboznámením sa s obsahom listinných dokladov nachádzajúcich sa v spise, ako aj s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 1D/64/2008 a 1D/5/2016, tiež s obsahom pripojeného spisu vtedajšieho štátneho notárstva v Dolnom Kubíne N XXX/XX, NZ XXX/XX, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Z LV č. XXX pre obec a k.ú. T. mal súd preukázané, že ako vlastník sporných nehnuteľností ku ktorým žalobcovia požadujú určiť spoluvlastnícky podiel o veľkosti X/XX úč. z celku je zapísaný žalovaný, a to v podiele X/X z celku, titulom Zaopatrovacej zmluvy spísanej formou Notárskej zápisnice sp. zn. N XXX/XXXX zo dňa 17.9.2013, na základe ktorej vtedajší Okresný úrad T., katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam pod číslom V XXXX/XX dňa X.XX.XXXX / viď čl. 6 a 126 spisu/. Z predmetnej Zaopatrovacej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX - viď čl. 127 vyplýva, že táto bola uzavretá bezodplatne medzi otcom žalobcov M. D., nar. X.XX.XXXX ako prevodcom a žalovaným ako nadobúdateľom, prevodca M. D. bol v tej dobe zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností v celosti, a to na LV č. XXX pre obec a k.ú. T., titulom Kúpnej a Darovacej zmluvy č. RI XXX/XX zo dňa X.XX.XXXX.

10. Z obsahu pripojeného spisu vtedajšieho štátneho notárstva v Dolnom Kubíne č. N XXX/XX, NZ XXX/XX, a to osobitne z Notárskej zápisnice zo dňa XX.XX.XXXX súd ďalej zistil, že otec žalobcov bol podielovým spoluvlastníkom sporného rodinného domu vtedy súp. č. XXX /teraz súp. č. XXX/ postaveného na parc. vtedy reg. „J.“ č. XXX- zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m², a to v podiele X úč. z celku, zvyšný podiel o veľkosti X úč. z celku vlastnila jeho sestra I. Y., rod. D. a matka I. D., rod. Y.- táto podiel o veľkosti X úč. z celku. Pokiaľ ide o ďalšie nehnuteľnosti- pozemok vtedy označený v reg. „J.“ pod č. XXX- zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² a záhrada XX m², tieto boli vo výlučnom vlastníctve matky otca žalobcov I. D., rod. Y.. Títo medzi sebou dňa 7.10.1980 uzavreli formou notárskej zápisnice tak kúpnu ako aj darovaciu zmluvu v jednom, ktorou I. Y., rod. D. /sestra otca žalobcov/ predala svojmu bratovi - otcovi žalobcov X svojho podielu na rodinnom dome súp. č. XXX a I. D., rod. Y. /matka otca žalobcov/ predala svojmu synovi - otcovi žalobcov X svojho podielu tak na rodinnom dome súp. č. XXX, ako aj na pozemku reg. „J.“ parc. č. XXX- zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² a záhrada XX m²- viď čl. II zmluvy. Zároveň matka otca žalobcov I. D., rod. Y. svojmu synovi darovala aj X svojho podielu na vyššie uvedených nehnuteľnostiach- viď čl. V. zmluvy. M. D. tak získal celý podiel na rodinnom dome súp. č. XXX, keďže podiel o veľkosti X úč. z celku mal v podielovom spoluvlastníctve pred uzavretím zmluvy, X mu darovala matka a spolu X/X kúpil od matky a sestry. Pokiaľ však ide o pozemok pod domom a záhradu, tak ako vyplýva z čl. I./ zmluvy tieto boli vo výlučnom vlastníctve jeho matky a táto mu z nich zmluvou predala len podiel o veľkosti X úč. a podiel o veľkosti X úč. mu darovala, tak to vyplýva z čl. IV./ zmluvy. Ako už súd vyššie uvádzal z čl. I./ zmluvy vyplývalo, že matka M. D. bola zapísaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľností zapísanej v pozemnoknižnom protokole č. XXX ako parc. č. XXX/X, ktorá parcela bola totožná s J. parc. č. XXX zast. plocha o výmere XXX m² a záhrady o výmere XX m². ako stavebný pozemok. Z čl. IV./ zmluvy ďalej vyplývalo, že „predmetom prevodu kúpy poťažne daru sú aj príslušné účasti zo zastaveného stavebného pozemku a menovite z parcely J.. XXX podľa ich vlastníckych podielov uvedených v bode I./ tejto zmluvy“. X.. však v čl. VI./ zmluvy bolo uvedené, že „predmetom prevodu sú aj X úč. zastavaného stavebného pozemku pod domom a prísl., tak v tejto časti je zmluva zmätočná, keďže z čl. I./ zmluvy vyplýva ohľadne pozemku parc. č. XXX opak a teda, že jeho výlučnou vlastníčkou bola ešte v pozemnoknižnom stave matka M. D., čo inak vyplýva aj z pozemnoknižného výpisu z protokolu č. XXX pre k.ú. T.- viď čl. XXX spisu. Súd tak mal za to, že predmetom prevodu pokiaľ ide o tieto pozemky teraz označené ako X. č. XXX/X a č. XXX/X tak bol len podiel o veľkosti X týchto pozemkov (podiel o veľkosti X získal otec žalobcov od matky ako dar a podiel o veľkosti X nadobudol od matky kúpou), keďže otcovi žalobcov M. D. ani jeho sestre pred uzavretím tejto zmluvy nepatrili na týchto pozemkoch žiadne podiely lebo pozemok v celosti bol zapísaný na ich matku I. D., rod. Y.. /POZNAMKA súdu: z uvedeného by tak súdu vyplýval záver, že pokiaľ ide o pozemky v súčasnom stave označené ako parcely reg. „X.“ parc. č. XXX/X- zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² a parc. č. XXX/X- záhrada o výmere XX m², tak tieto boli sčasti predané a sčasti darované matkou otca žalobcov tomuto spolu len v podiele X - úč. z celku, X - úč. z celku tak zostala vo vlastníctve matky otca žalobcov, a teda podľa názoru súdu v súčasnosti neprededená./

11. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1D/64/2008 mal súd preukázané, že matka žalobcov zomrela dňa X.X.XXXX, pričom v rámci dedičského konania po nej ako dedičia vystupovali jej deti, a teda žalobcovia v 1/ až 3/ rade a ich otec, a teda manžel zomrelej M. D.. Na pojednávaní v rámci dedičského konania dňa 13.5.2008 bol na základe obsahu spisu a zhodného konštatovania účastníkov, a teda tak žalobcov ako aj manžela alebo jej určený okruh majetku spadajúceho do BSM, kde okrem iného bola zahrnutá aj X- ica sporných nehnuteľností ako odkúpená počas trvania manželstva poz. manželom. Žalobcovia spolu so svojím otcom M. D. na tomto pojednávaní uzavreli dohodu o vyporiadaní dedičstva v zmysle ktorej sa dohodli, že žalobcovia nadobúdajú z nehnuteľností zapísanej na LV č. XXX, k.ú. T., a teda z rodinného domu súp. č. XXX, ako aj z pozemku na ktorom je dom postavený a zo záhrady spolu zapísaných ako Y. parc. č. XXX v časti zastavaná plocha a nádvorie a v časti ako záhrada, každý jeden z nich podiel o veľkosti X/XX- ina vzhľadom k celku bez povinnosti výplaty dedičského podielu ustupujúcemu spoludedičovi M. D.- viď čl. X až XX spisu, inak čl. XXX pripojeného spisu. Žalobcovia okrem podielu na sporných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX nadobudli v tomto dedičskom konaní po svojej matke aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. F. a žalobkyňa v 1/ rade do podielu poručiťky aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a č. XXXX - k.ú. F. a ďalšie nehnuteľnosti zapísané spolu na XX listoch vlastníctva v k.ú. D.. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2009, pričom z obsahu dedičského spisu ďalej vyplýva, že toto uznesenie bolo doručované tak žalobkyňi v 1/ rade ako aj opatrovníčke žalobcov v 2/ a 3/ rade, ako aj M. D., notárke

JUDr. Klinovskej, mestu F. a po vyznačení právoplatnosti aj vtedajšej Správe katastra F.. Z obsahu dedičského spisu súd nezistil, žeby predmetné uznesenie bolo doručované príslušnému katastrálnemu orgánu v T., a to ani neskôr.

12. Z obsahu pripojeného spisu Okresného úradu F., katastrálny odbor - vid' čl. 186 až 202 spisu súd ďalej zistil, že nehnuteľnosti, ktoré nadobudli žalobcovia v dedičskom konaní po svojej matke boli zapísané na príslušné LV záznamom pod F., kde zároveň z oznámenia príslušného orgánu z čl. 201 spisu vyplýva, že v prípade ak okresný úrad oznamuje vykonanie zápisu práva do katastra nehnuteľností podľa § 37 katastrálneho zákona oznámenie zasiela formou obyčajnej poštovej zásielky, pričom z Knihy došlej pošty z čl. 202 vyplýva, že predmetná záznamová listina bola zaslaná žalobkyni v 1/ rade dňa 30.12.2009.

XX. M.U. - otec žalobcov zomrel dňa X.X.XXXX, kde túto skutočnosť mal súd preukázanú z pripojeného spisu tunajšieho súd sp. zn. 1D/5/2016.

Žalobcovia podali žalobu dňa 21.6.2016 teda až 8 rokov potom ako prebehlo dedičské konanie po ich matke, v rámci ktorého nadobudli vedomosť o tom, že sú podielový spoluvlastníci sporných nehnuteľností, resp. 7 rokov potom ako bola týmto doručovaná vtedajšou Správou katastra F. záznamová listina o zapísaní nadobudnutých nehnuteľností aj v k.ú. F. po ich matke v rámci vyššie uvedeného dedičského konania.

14. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka

Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku

Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

c/ určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu,

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka

v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 195 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku

Ak zaniklo manželstvo poručiťľa jeho smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho, vyporiada sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v konaní o dedičstve po poručiťľovi.

Podľa § 195 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku

Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov sa môže vyporiadať dohodou medzi pozostalým manželom a dedičmi, uzavretou písomne alebo ústne do zápisnice, ktorá podlieha schváleniu súdom. Ak nedôjde k dohode, rozhodne o vyporiadaní súd.

Podľa § 195 ods. 3 Civilného mimosporového poriadku

Ak sú medzi účastníkmi sporné skutočnosti o rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na sporný majetok sa neprihliada. Ustanovenie § 198 ods. 2 sa použije primerane.

15. V prvom rade, keďže predmetom konania bola žaloba o určení, že žalobcovia sú podieloví spoluvlastníci sporných nehnuteľností každí z nich o veľkosti X/XX úč. z celku sa súd zaoberal otázkou, či majú žalobcovia na požadovanom určení naliehavý právny záujem s poukazom na vyššie citované

ust. § 137 písm. c/ CSP, a teda, či žalobcovia môžu navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či len zbytočne nevyvolávajú konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať ďalšie súdne, prípadne iné konanie, a teda či podaný určovací návrh je vhodným procesným nástrojom ochrany ich práva. V danom prípade, nakoľko ako výlučný vlastník tak rodinného domu, ako aj pozemkov - zastavenej plochy a nádvoria a záhrady je zapísaný žalovaný, súd dospel k záveru, že prípadným pozitívnym výrokom vo veci by sa právne postavenie žalobcov zmenilo. Teda títo majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to tak v časti pokiaľ žiadali určiť, že každý z nich je podielový spoluvlastník sporných nehnuteľností, v podiele o veľkosti X/XX úč. z celku na rodinnom dome súp. č. teraz XXX /predtým č. XXX/ v T., ako aj v časti o určení, že každý z nich je podielový spoluvlastník na pozemkoch parcely reg. „X.“ parc. č. XXX/X o výmere XXX mX a parc. č. XXX/X o výmere XX m2, k.ú. T., v podiele o veľkosti X/XX úč. podielu z celku.

16. Následne potom ako sa súd vysporiadal s otázkou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení po vykonanom dokazovaní vo veci po zistení vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu veci, súd žalobu žalobcov ako nedôvodnú zamietol, a to z nasledovných dôvodov:

17. V danom konaní medzi účastníkmi existovalo viacero sporov, ktoré bolo potrebné vyriešiť v tomto konaní. Jednak spor pokiaľ ide o skutočnosť, či podiel na sporných nehnuteľnostiach patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ako aj spor, či Zaopatrovacia zmluva zo dňa 17.9.2013 spísaná vo forme Notárskej zápisnice pod č. N XXX/XXXX je absolútne neplatným právnym úkonom a v kontexte s tým aj spor o tej skutočnosti, či žalovaný bol dobromyseľným nadobúdateľom sporných nehnuteľností na základe vyššie uvedenej Zaopatrovacej zmluvy.

18. Pokiaľ ide o spor, či podiel na sporných nehnuteľnostiach patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a teda právnych predchodcov žalobcov a žalovaného, tak v tomto prípade sa súd stotožnil s vyjadrením právneho zástupcu žalobcov, ktorý poukazoval na to, že táto otázka bola medzi právnym predchodcom žalovaného, a teda manželom matky žalobcov a žalobcami vyriešená v rámci dedičského konania, ktoré prebehlo po neb. matke žalobcov I. D., rod. I., zomr. X.X.XXXX, a v ktorom dedičskom konaní sa pozostalý manžel M. D. a žalobcovia ako ostatní dedičia dohodli o rozsahu majetku patriaceho do BSM s poukazom na ust. 195 ods. 2 CMP. V zmysle tejto dohody žalobcovia ako dedičia po svojej matke nadobudli každý z nich podiel o veľkosti X/XX -ina úč., keďže ich otec, inak pozostalý manžel M. D. sa v konaní vzdal svojho podielu po nebohej manželke o veľkosti X/XX- ina- vid' bod X dedičského uznesenia sp. zn. 1D/64/2008. Súd tak mal za to, že do BSM po matke žalobcov ako neb. manželke M. D. patrí podiel na sporných nehnuteľnostiach, a to o veľkosti X/XX úč. z celku, keďže dedičia a pozostalý manžel sa na tom dohodli. Touto dohodou tak bola odstránená prípadná spornosť ohľadne majetku patriaceho do BSM, ktorá spornosť mohla vyvstať práve s ohľadom na obsah Kúpnej a Darovacej zmluvy uzavretej vo forme Notárskej zápisnice č. N XXX/XX, NZ XXX/XX zo dňa 18.10.1974, a to tak vzhľadom na rozsah prevodu jednak formou kúpy a jednak formou daru, ako aj vzhľadom na čl. IX./ zmluvy, v ktorom bolo uvedené, že „podiely na sporných nehnuteľnostiach mali byť vyplatené M. D. z úspor nadobudnutých pred uzavretím manželstva a preto jeho manželka I. D. nebola účastníčkou tejto zmluvy, o ktorej skutočnosti mala podpísať tzv. „Zvláštne prehlásenie o jej súhlase s prevodom tejto nehnuteľnosti““.

Keďže však žalovaný súdu vyššie zmienené „Zvláštne prehlásenie“ I. D. nepredložil, ani súdu inak nepreukázal, žeby podiel na sporných nehnuteľnostiach nepatrila do masy BSM, ako žalovaný tvrdil, súd mal za to, že neuniesol dôkazné bremeno, ktoré ho v tomto smere zaťažovalo.

19. V ďalšom tak bolo potrebné sa zaoberať tou skutočnosťou, že sporné nehnuteľnosti, včítane spoluvlastníckych podielov o veľkosti spolu X/XX ku ktorým žalobcovia žiadali určiť spoluvlastníctvo, sú v celosti zapísané na žalovaného, keďže tomuto zase svedčila ako titul nadobudnutia Zaopatrovacia zmluva spísaná formou Notárskej zápisnice zo dňa 17.9.2013 pod sp. zn. N XXX/XXXX, na základe ktorej vtedajší Okresný úrad T., katastrálny odbor povolil vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam pod číslom V XXXX/XX dňa X.XX.XXXX v prospech žalovaného.

Žalobcovia v tomto smere tvrdili, že vyššie uvedená Zaopatrovacia zmluva zo dňa 17.9.2013 je absolútne neplatným právnym úkonom, a to v časti prevodu podielov o veľkosti X/XX na predmetných nehnuteľnostiach, keďže tieto podiely boli práve vo vyššie uvedenom dedičskom konaní po matke žalobcov vyporiadané ako majetok patriaci do BSM a následne boli predmetom dedenia v prospech žalobcov. Právny predchodca žalovaného tak nemohol previesť spoluvlastnícky podiel o veľkosti spolu X/XX, keďže tento mu vzhľadom na vyššie uvedené v bode 11. v čase uzavretia Zaopatrovacej zmluvy

nepatril, kde zároveň poukazovali na starú rímsku zásadu, v zmysle ktorej „nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má“.

20. Z právnej teórie vyplýva, že vo všeobecnosti možno za vlastníka považovať osobu, v prospech vlastníctva ktorej svedčí nadobúdacie konanie („modus“) a zodpovedajúci právny titul („titulus“), napríklad zmluva. Pokiaľ „titulus“ preukazuje právo inej osoby než „modus“, je potrebné určiť, kto je vlastníkom. Za vlastníka je v takom prípade považovaný ten, v prospech práva ktorého svedčí nadobúdací titul. Neplatný právny úkon ale nemá právne následky, aké má platný právny úkon; na jeho základe preto nedochádza k prevodu nehnuteľnosti. I keď v prípade neplatného právneho úkonu o prevode nehnuteľnosti „prevedených“ ďalej na iných nadobúdateľov svedčí v prospech týchto ďalších nadobúdateľov „modus“, chýba im „titulus“. Dobrá viera týchto ďalších nadobúdateľov je významná len potiaľ, že im možno priznať všetky práva a povinnosti oprávneného držiteľa (§ 129 a nasl. O.z.). Dobrej viere, ale súčasný právny poriadok žiadne iné právne následky nepriznáva. Ochrana, ktorú poskytuje nadobúdateľovi, nie je takej intenzity.

21. Z vyššie uvedeného v bode 20. by vyplýval záver, že keďže podiel o veľkosti X na vyššie uvedených nehnuteľnostiach bol prvotne dohodou dedičov zahrnutý do masy BSM určenej na vyporiadanie a následne ako podiel prejednaný v dedičskom konaní po neb. matke žalobcov, v ktorom konaní došlo k jeho nadobudnutiu o veľkosti X/XX-iny z celku v prospech každého zo žalobcov v 1/ až 3/ rade, a to právoplatne dňa 11.2.2009, právny predchodca žalovaného M. D. tak skutočne nemohol previesť na žalovaného vyššie uvedené nehnuteľnosti, keďže tomuto spoluvlastnícky podiel o veľkosti X-ina v čase uzavretia Zaopatrovacej zmluvy dňa 17.9.2013 nepatril. Zaopatrovaciu zmluvu zo dňa 17.9.2013 tak je možné v tomto smere považovať za absolútne neplatný právny úkon.

22. V konaní však žalovaný argumentoval tvrdením, že bol pri nadobúdaní nehnuteľností od ich predchádzajúceho vlastníka dobromyseľný a vôbec nevedel o okolnostiach, ktoré predchádzali nadobudnutiu spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnostiach o veľkosti spolu X žalobcami, keďže predchádzajúci vlastník M. D. bol v čase prevodu zapísaný ako výlučný vlastník predmetných nehnuteľností, a to dokonca od roku 1974, pričom jeho vlastníctvo od tohto momentu nebolo nijakým spôsobom napadnuté a bolo aj v čase prevodu riadne zapísané v príslušnom registri, rovnako, že on nemal žiadnu vedomosť o právnych veciach týkajúcich sa predchádzajúceho vlastníka M. D., kde v tomto smere poukazoval na právny názor obsiahnutý v Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 549/2015-33 zo dňa 16.3.2013, ktorý rozsiahlym spôsobom rozvádza princíp ochrany dobrej viery nadobúdateľa z hľadiska posunu v doterajšej judikatúre.

23. Zo záverov vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 549/2015-33 zo dňa 16.3.2013 vyplýva, že ochranu skutočného vlastníka, zaručovanú zásadou „nikto nemôže previesť viac práv než má sám“ možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa ale len celkom výnimočne, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol. Nevyhnutným predpokladom pre originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva je tak dobrá viera nadobúdateľa, ktorú je súd povinný dôsledne posúdiť s ohľadom na individuálne okolnosti každého prípadu a potom už zistenie, že osoba bola v dobrej viere, zakladá poskytnutie ochrany jej vlastníckemu právu. Inak povedané, za výnimočných okolností, dobromyseľnému nadobúdateľovi treba poskytnúť ochranu, ak odvodzoval svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam evidovaným v katastri nehnuteľností od právneho úkonu, ktorý by bol neskôr posúdený hoci aj absolútne neplatným.

24. V kontexte tohto právneho názoru, aj keď v našom konaní ide o konanie o určenie vlastníctva by podľa názoru súdu mala byť otázka dobrej viery dobromyseľného nadobúdateľa chránená rovnakým spôsobom. Súd sa tak priklonil k vyššie uvedenému názoru prezentovanému v predmetnom Náleze I. ÚS SR č. 549/2015-33 zo dňa 16.3.2013, potom ako vykonal dokazovanie zamerané na zistenie, či žalovaný bol pri nadobúdaní vlastníckeho práva dobromyseľný. Dobromyseľnosť žalovaného spochybňovali žalobcovia, ktorí tvrdili, že žalovaný nepreukázal, žeby bol pri nadobudnutí predmetných nehnuteľností dobromyseľný, pretože jeho dobromyseľnosť nemožno odvodzovať iba zo zápisu učeného v katastri nehnuteľností, tiež tvrdili, že žalovaný musel mať vedomosť o dedičskom konaní po I. D., keďže sa o M. D. staral od roku 2007 a zároveň vo svojej výpovedi potvrdil, že vybavoval veci spojené s pohrebom I. D..

25. V rámci dokazovania pri otázke dobrej viery žalovaného súd preto zisťoval, či tento bol nejakým spôsobom schopný sa dozvedieť, čo bolo predmetom dedičského konania po neb. I. D. v roku XXXX, ppl. skončeného v roku 2009, keďže žalovaný pri uzatváraní Zaopatrovacej zmluvy v roku 2013 vychádzal z údajov zapísaných v katastri, ktoré v tej dobe nikto nerozporoval, a podľa ktorých predmetné nehnuteľnosti boli zapísané na prevodcu M. D. v celosti. Súd po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisu Okresného úradu T., katastrálny odbor- vid' čl. 124 až 131 + výpisu z LV č. XXX , k.ú. T. zo dňa XX.X.XXXX z čl. 38, 39 spisu a po výsluchu žalovaného dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, žeby žalovaný napriek tomu, že mal vedomosť o smrti manželky M. D., mal aj vedomosť o obsahu a priebehu dedičského konania po nej. V konaní nebola sporná tá skutočnosť, že žalovaný sa o M. D. staral od roku 2007 v tej podobe, že mu do jeho umiestnenia do domova dôchodcov zhruba rok pred jeho smrťou, teda do roku 2015, poskytoval dennú starostlivosť /tohto navštevoval, staral sa o jeho životné potreby, hygienu, ako aj zdravotnú starostlivosť/. Žalovaný však nebol účastníkom dedičského konania po neb. I. D.. Skutočnosť, že po jej smrti bol v intenzívnom styku s jej manželom M. D. ešte nepreukazuje, žeby mal aj vedomosť o obsahu dedičskej dohody uzavretej medzi M. D. a ostatnými dedičmi v dedičskom konaní po nebohej. V tomto smere ide len o dohady a subjektívne pocity žalobcov, ktoré bolo potrebné aj preukázať, keďže v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno už žalobcov a nie žalovaného. Žalobcovia tak boli povinní preukázať, príp. navrhnúť dôkaz, ktorý by preukázal, že žalovaný skutočne vedel o obsahu dedičskej dohody uzavretej v dedičskom konaní po nebohej. F. však súdu žiadny dôkaz nenavrholi a ani inak nepreukázali nedostatok dobrej viery na strane žalovaného, súd tak mal za to, že ohľadne tohto svojho tvrdenia neunesli dôkazné bremeno, ktoré ich v tomto smere zaťažovalo.

26. Ako správne poukazovali žalobcovia len samotná skutočnosť, že M. D. bol zapísaný ako vlastník nehnuteľností prevádzaných na žalovaného, nemohla sama o sebe založiť dobrú vieru (presvedčenie) žalovaného, že tomuto svedčí aj platný právny titul, na základe ktorého je jeho vlastnícke právo v evidencii nehnuteľností zapísané. Pod bežnú opatrosť, ktorú bolo možné od neho požadovať, je nutné zahrnúť požiadavku aktívneho zistenia konkrétnych skutočností, vedúcich (z hľadiska kritéria priemernej obozretnosti) k presvedčeniu, že M. D. v čase prevodu disponoval platným nadobúdacím vlastníckym titulom. Na strane druhej však súd mal za to, že pokiaľ žalovaný mal vedomosť, že nadobúdaci titul pre M. D. bol založený ešte v roku 1974, ako by to vyplývalo aj z prísl. LV č. XX , k.ú. T., z ktorého vychádzal pri uzatváraní zaopatrovacej zmluvy v roku 2013, mohla byť pre neho táto informácia ohľadne vlastníckeho práva M. D. dostatočne zrozumiteľná a jasná, a to aj vzhľadom na charakter tohto nadobúdacieho titulu a preto už potom nebol povinný oboznamovať sa s jeho obsahom. Inak, ak by sa aj s jeho obsahom oboznámil, z obsahu kúpnej a darovacej zmluvy z roku 1974, presnejšie z čl. IX./ zmluvy by mohol nadobudnúť pocit, že prevádzané nehnuteľnosti nepatria do majetku v BSM, keďže v predmetnom článku bolo uvedené, že „podiely na sporných nehnuteľnostiach mali byť vyplatené M. D. z úspor nadobudnutých pred uzavretím manželstva a preto jeho manželka I. D. nebola účastníčkou tejto zmluvy, o ktorej skutočnosti mala podpísať tzv. „Zvláštne prehlásenie o jej súhlase s prevodom tejto nehnuteľnosti““. Bez skúmania ďalších skutkových okolností, ktoré inak boli predmetom dokazovania iba v tomto konaní, by žalovaný k inému záveru nemusel dospieť. Súd tak mal za to, že žalovaný nemohol mať pochybnosti o platnom nadobúdanom vlastníckom titule M. D.. V tomto smere súd poukazuje aj na závery vyslovené v Uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 71/2011 zo dňa 27. 02. 2013.

Keďže tak nedostatok dobrej viery žalovaného preukázaný žalobcami nebol a naopak z vyššie uvedených listinných dokladov z čl. 38, 39 a čl. 124 až 131 ako aj z výpovede žalovaného bolo preukázané, že tento, ani pri vynaložení potrebnej opatrnosti, ktorú bolo možné od neho požadovať, nemohol mať (z hľadiska kritéria priemerne obozretného jedinca) dôvodné pochybnosti o tom, že subjektu, ktorý je ako nositeľ určitého práva zapísaný v katastri (evidencii) nehnuteľností, takéto právo nesvedčí, súd mal za to, že žalovaný bol pri nadobúdaní vyššie popísaných nehnuteľností dobromyseľným nadobúdateľom.

27. Keďže súd mal vyriešenú aj otázku dobromyseľnosti žalovaného pri nadobúdaní predmetných nehnuteľností v prospech žalovaného, v ďalšom tak bolo potrebné ešte posúdiť otázku, či na tento prípad možno aplikovať vyššie spomínané rozhodnutie Ústavného súdu I. US 549/2015, keďže toto rozhodnutie zakladá svoje racio na tom, že „vyššie riziko má niest' nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere“, a teda či tu existujú také skutkové okolnosti prípadu, ktoré by jeho využitie odôvodňovali. Súd mal za to, že závery Ústavného súdu z predmetného nálezu je možné aplikovať aj na skutkové okolnosti tohto prípadu, a to z nasledovných dôvodov:

28. Po vylúchu tak žalobkyne v 1/ rade ako aj žalovaného, ktorí obaja sú inak príbuzný je zrejmé, že život žalobcov v 1/ až 3/ rade bol určite poznačený nezaujmom ich rodičov o nich, títo sa spoločne, pravidelne nekontaktovali, ani inak o seba nezaujíjali. Zisťovanie dôvodov, ktoré k tomuto stavu viedli neboli a nemohli byť predmetom tohto konania. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že tieto vzťahy boli vážne narušené, a tak sa niet čo čudovať žalobkyňi v 1/ rade, že táto nemala potrebu ani po smrti svojej matky a následne uzavretom dedičskom konaní po nej kontaktovať svojho otca a zaujímať sa o neho a o jeho potreby.

Na strane druhej však žalobcovia mali vedomosť o výsledku dedičského konania po svojej matke, keďže v rámci dedičského konania po nej so svojim otcom ako pozostalým manželom matky uzavreli dedičskú dohodu ohľadne podielu na sporných nehnuteľnostiach, tak ako to bolo popisované vyššie. Predmetom tohto dedičského konania po matke žalobcov však bol aj spoluvlastnícky podiel o veľkosti X na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. F. (a teda podiely na nehnuteľnostiach-rodinnom dome súp. č. XXX postavenom na parc. č. XXXX/X- zastavané plochy a nádvorcia, ako aj parc. č. XXXX/X a XXXX/X- záhrady) a iné nehnuteľnosti v k.ú. F. a k.ú. D.- vid' čl. 186 až 199 spisu.

Žalobcovia tak ako vlastníci nejakého majetku mali mať potrebu zaujímať sa o stav svojho majetku obzvlášť za situácie, že neboli úplne nemajetní vzhľadom na vyššie uvedené. Museli tak mať aspoň predstavu, čo existencia majetku v ich vlastníctve obnáša.

Podľa § 47 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv podľa stavu k 31.8.2008 „Správa katastra oznámi účastníkom konania a tým fyzickým alebo právnickým osobám, ktorých právo k nehnuteľnosti bolo zápisom dotknuté, že vykonala zápis do katastra, a to do 15 dní odo dňa zápisu, právnickým osobám, oznámi, že vykonala zápis, ak to ustanovuje osobitný predpis.“ V konaní mal súd z oznámenia terajšieho Okresného úradu F., katastrálny odbor zo dňa 29.11.2018 preukázané, že vykonanie zápisu práva do KN bolo žalobcom pokiaľ išlo o podiely na nehnuteľnostiach nadobudnutých v dedičskom konaní po matke v k.ú. F. a k.ú. D. zasielané formou obyčajnej zásielky-vid' čl. 201 spisu, kde táto skutočnosť bola preukázaná aj z Knihy došlej pošty z čl. 202 spisu, z ktorej vyplýva, že toto oznámenie bolo žalobcom zasielané dňa 30.12.2009 pod por. č. 1116.

Žalobkyňa v 1/ rade síce tvrdila, že žiadne takéto oznámenie zo strany vtedajšej Správy katastra F. neobdržala, keďže v období rokov 2008 až 2009 mala pracovať v zahraničí, o tejto skutočnosti však súdu nepredložila žiadny dôkaz, pričom z jej výpovede tiež vyplynulo, že daňové priznanie za nehnuteľnosti nadobudnuté v k.ú. F. podávali každoročne.

M. D.- otec žalobcov zomrel dňa X.X.XXXX. Žalobcovia podali žalobu na súd dňa 21.6.2016, teda až 8 rokov potom ako prebehlo dedičské konanie po ich matke, v rámci ktorého nadobudli vedomosť o tom, že každý z nich nadobudol spoluvlastnícky podiel o veľkosti X/XX-úč. z celku na sporných nehnuteľnosti, resp. 7 rokov potom ako im bola zasielaná záznamová listina o zapísaní nadobudnutých nehnuteľností po ich matke v rámci vyššie uvedeného dedičského konania aj v k.ú. F..

29. V kontexte na vyššie zistený skutkový stav súd poukazuje na aj na aplikáciu všeobecne uznávanej právnej zásady „vigilantibus iura scripta sunt“. Ako v tejto súvislosti konštatoval napríklad Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5 Sžf 65/2011, podľa uvedenej právnej zásady, ktorá platila už v rímskom práve, „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.

30. Vzhľadom k uvedenému odôvodneniu rozhodnutia vyplývajúcejmu z bodu 28., keďže súd dospel k záveru, že žalobcovia neboli vo svojom správaní ohľadne svojho majetku dostatočne bdeli a starostliví, poskytol vyššiu ochranu žalovanému ako dobromyseľnému nadobúdateľovi sporných nehnuteľností, a to v zmysle právnych záverov vyplývajúcich z nálezu Ústavného súdu I. ÚS SR č. 549/2015-33 zo dňa 16.3.2013, ktoré právne závery Ústavný súd Slovenskej republiky konzistentne potvrdzuje aj vo svojich ďalších rozhodnutiach (napr. I. ÚS 151/2016, I. ÚS 460/2017, I. ÚS 92/2018), v je otázka dobrej viery dobromyseľného nadobúdateľa chránená rovnakým spôsobom.

31. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, tak že žalovanému, ktorý bol v spore úspešný, keďže žaloba žalobcov bola zamietnutá, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti

tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.